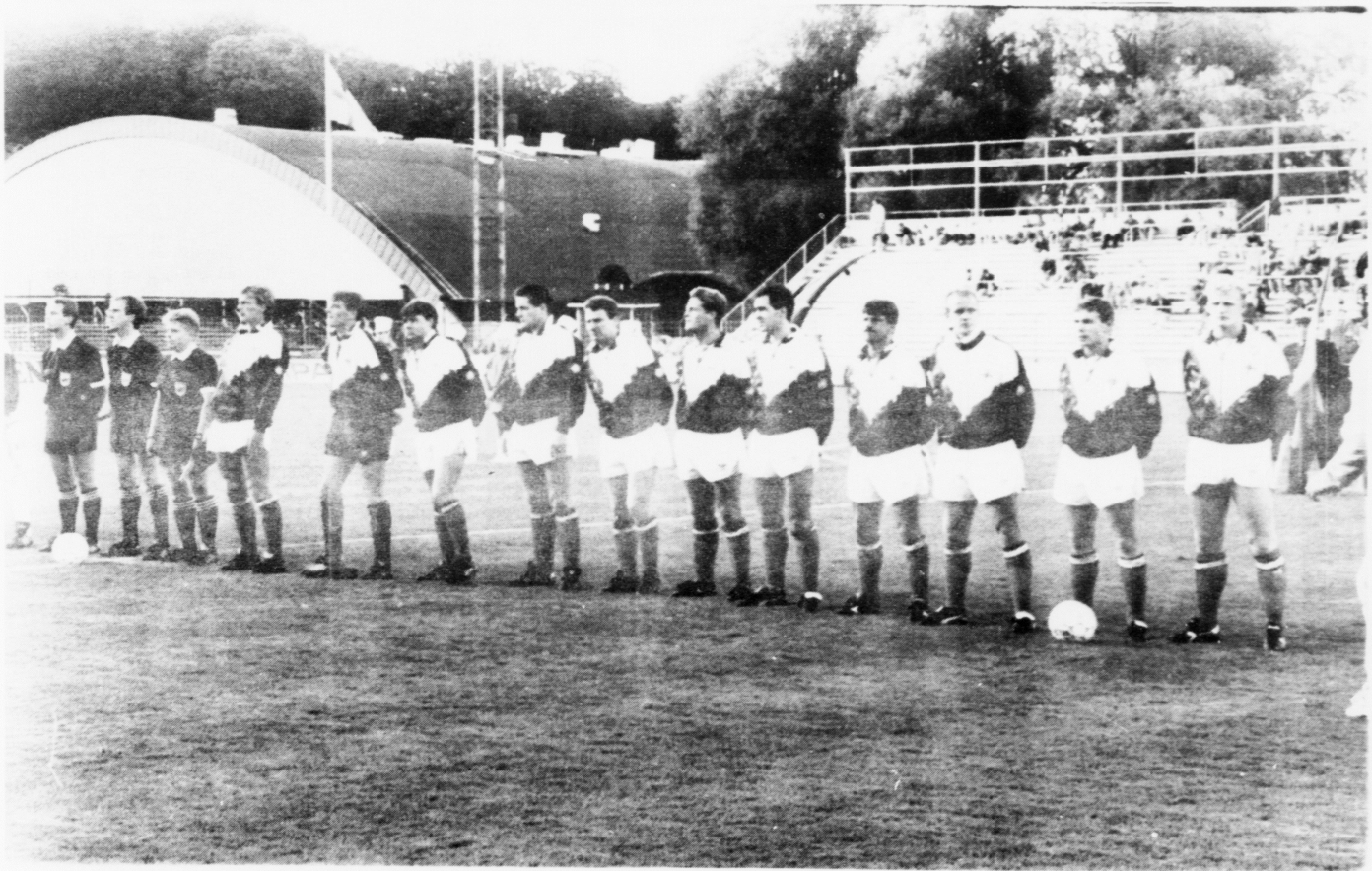

ÍtrótturPáll Guðlaugsson:

Tann fyrsta lötan má bara ikki kiksa

Landskrona: »Eg havi fult álit á mínum spælurum, og vit skulu nokk koma aftur og gera vart við okkum. Við høvdu kanska ikki tað sjálvsálitið, sum skal til fyrri at vinna, men eg ivist ikki í, at spældu vit á heimavølli, so vóru tað vit, ið høvdu møguleikarnar at gera málini, og ikki bara teir«.

Hetta var nakað av tí, landsliðsvenjarin, Páll Guðlaugsson, segði eftir dystin mikukvöldið.

Um ikki beinleiðis, so var hann óbeinleiðis kritiseraður av summum fyrri eitt nú at hava brúkt Kára Reyheim sum fremsta mann í álopinum, men tað helt Páll sjálvur ikki vera eina skeiva ella lagna avgerð: »Kári stríddist væl har frammi, og fleiri ferðir eydnaðist honum at vinna bóltin, halda uppá hann og spæla hann skilagott

trá sær aftur, og við eitt sindur meiri hepnir hevði tað havt givið nakað av sær«.

Somuleiðis helt Páll ikki, at tað gekk útyvir verjuinnandi partin, Kári plagar at taka lut í, at Todi var komin í hansara stað. »Todi rokti pláss í vinstra vangi væl, og tvær ferðir slapp hann leysur og var einsamallur líka við at fáa mál«, segði Páll Guðlaugsson.

Og so beit hann eisini frá sær, samtundis sum hann visti stóran samhuga við spælurum: »Eg haldi ikki, at tað tæmir nokrum endamáli at leita eftir teimum negativu tingunum við landsliðnum, og eg haldi so avgjørt heldur ikki, at tað loysir nakrar trupulleikar at skula finna ein syndabukk, tá tað kanska ikki gongur so væl«, segði

hann. »Eg ætli mær so í hvussu er ikki at peika pressuni á nakran, sum hon so kann hanga út, tí úrslitið kanska ikki var tað besta«.

Hann helt hinvegin, at tað í fleiri av førnum var opinlýst, at menninir við kjansunum ikki trúðu uppá tað her niðri í Landskrona, tá teir skutu uppá

mál, um ein skal samanbera við, hvussu nógv betur tað hevði verið, um Føroyar nú spældu á veruligum heimavølli.

»Sjálvsálitið hevði verið nógv størri, var tað heima í Føroyum, at hesin dysturin varð spældur«, segði hann. »Men tað kunnu vit so vísa komandi ár, tá vit spæla heima. Tá kunnu

norðurirarnir koma haðar at roynd seg, og fáa annað at siggja«.

hj.

